

ZUŠ EDUARDA MARHULY

ABSOLVENTSKÝ ALMANACH

2024/25

Klávesové oddělení

Olga Bezačinská

JAN SLAVICKÝ – 4./II., hra na klavír

Honzíka jsem poznala jako 5letého malého chlapce. Nikdy nezapomenu na tu chvíli, kdy jsem ho poprvé spatřila. Dveře se rozrazily a do třídy vlítlo něco jako kulový blesk. Byl to Honzík. Prolítl třídou, ve které jsem tenkrát měla tři klavíry. Stihl pootvírat všechny tři a způsobem sobě vlastním „zahrál“ na každý z nich. Svoji trasu ukončil vzletem rovnou mě do náruče. To už jsem věděla, že si získal nejenom moji přízeň, ale i moje srdce. A to se nezměnilo po celých 12 let. S Honzíkem jsem už dávno víc než jen vztah učitel a žák. Jsme dobří přátelé, kteří si pomáhají a ani jeden z nás by toho druhého nikdy nenechal v nesnázích.

Honzík začal u mě jako zpěváček. Ale již druhým rokem, kdy pořád dokázal hrát současně na všechny tři klavíry ve třídě, jsem jeho mamince doporučila, aby ho přihlásila i na klavír. Jeho maminka zprvu nevěřila, že Honzík při své hyperaktivitě dokáže u mě zvládat dvě hodiny najednou. A pamatuji si na její otázku: „Jsi si jistá, že ho tady chceš dvě vyučovací hodiny za sebou...? Ale já si jistá byla. A má intuice mě neklamala. Honzík zůstal věrný zpěvu i klavíru po celou dobu a dostal se až do závěrečného ročníku druhého stupně. Miluje improvizaci. Nikdy ho nebavilo hrát skladby „jen tak“, jak je skladatelé zkomponovali. Vždy si vymyslel něco navíc, co skladbu oživilo. Rád přetvářel klasické skladby na skladby s nádechem jazzu, nebo jim změnil harmonický doprovod a vytvořil si, jak se říká, dílo vlastní.

Na hodiny s Honzíkem se vždy velmi těším, protože nuda v nich rozhodně nehrozí. Je nejen skvělým společníkem a muzikantem, ale srší humorem, co dodává našim společně stráveným okamžikům zcela jiný rozměr. Honza se i u zpěvu rád doprovází na klavír. A pokud maminka kdysi pochybovala, jestli u klavíru vydrží, tak teď má spíš opačný problém, aby Honzíka od klavíru dostala.

A co víc si můžu jako jeho pedagog přát. Zpětná vazba v podobě celoživotní záliby je pro učitele tou nejkrásnější odměnou.

Jana Davidová

CHARLOTTA MAJEROVÁ – 7./I., hra na klavír

“Jmenuji se Charlotta Majerová a na klavír jsem začala hrát v pěti letech. Pocházím z hudební rodiny, mamka i brácha hrají také na klavír. Postupem času mě hra na klavír začala bavit více a více a to hlavně proto, že mám skvělou paní učitelku, která mě dokáže výborně namotivovat. Nejraději si hraju sama pro sebe filmové skladby a skladby mých oblíbených umělců. Kromě klavíru chodím také do pěveckého sboru, se kterým je hra na klavír úzce spojena. Hudba je každodenní součástí mého života a pomáhá mi se vyrovnat ve vypjatých situacích.”

S Charlottou spolupracujeme od 4. ročníku, kdy se rozhodla docházet za mnou z jiné pobočky a byla to dobrá volba! Získala jsem do klavírní třídy skvělou žákyni, která si i přes náročné studium na gymnáziu a při všech aktivitách, které má, vždycky najde čas na klavír. Věřím, že si své absolventské vystoupení užije nejen ve hře na klavír, ale také v Ostravském dětském sboru, jehož nedílnou součástí Charlotta je!

JANA MALIŠOVÁ – 4./II., hra na klavír

“Hře na klavír jsem se chtěla věnovat už v mých šesti letech, a tak mě mamka přihlásila do ZUŠ Eduarda Marhuly a začala jsem chodit k paní učitelce Janě Davidové. Ta mě naučila spoustu věcí, jako třeba poznávat noty. Pamatuji si, jak jsem si začala psát nad noty písmena, abych si samozřejmě procvičovala, která kulička je C a která zase A, a tak dále. Ale tak nějak mi to zůstalo dodnes :-). V hodinách klavíru jsem se s paní učitelkou hodně nasmála a také jsem pilně cvičila, abych to mohla dotáhnout až do konce 2. stupně. Sem tam to chtělo trochu více úsilí a trpělivosti, ale té mám já naštěstí hodně.”

A co především má Jana? Neuvěřitelnou paměť. Celých 12 let, co se známe, mě neustále překvapuje, že skladbu prozkoumá podle not, ale již v následující hodině jsou pro ni noty jen dekorace na klavíru a je úplně jedno, kolik stran skladba má. Hodiny s Janou jsou vždycky fajn, nikdy nechybí dobrá nálada a radost z hudby! Jana je také skvělou tanečnicí a v tomto školním roce bude absolvovat také v tanečním oboru. Těším se tedy na několik krásných koncertů v podání Jany Mališové.

Jana Netočná

ADÉLA NOVÁKOVÁ – 7./I., hra na klavír

„Ke hře na klavír mě inspirovala učitelka hudební výchovy na základní škole a tak jsem v 8 letech nastoupila do základní umělecké školy. Mojí první pedagožkou byla Karolína Coufalová, která mě učila hře na klavír 2 roky a potom jsem pokračovala u paní učitelky Jany Netočné. Během covidu byla hra na klavír přes videohovor obtížnější, ale společně jsme nelehkou dobu zvládly. Nyní jsem šťastná, že mě to od hraní neodradilo a mohu dále pokračovat a věnovat se oblíbenému nástroji. Doufám, že mě paní učitelka bude provázet do konce mého studia na této škole.“

Když jsem nastoupila do práce během covidové doby, byla pro mě spolupráce se studenty, které jsem tak málo znala, opravdu náročná. Adélka byla tou studentkou, která je vytrvalá i v nepříznivých podmínkách a udělá maximum pro to, aby byl výsledek co nejlepší. Její klidná a laskavá povaha výrazně napomáhá soustředit se při práci u klavíru. Vždy se mi s Adélkou skvěle spolupracuje a největší radost mám, když vidím, jak ji hraní těší. A já se těším na další krásné chvíle s ní u klavíru.

KAROLÍNA PLACOVÁ – 7./I., hra na klavír

„Jmenuji se Karolína, je mi 15 let a na klavír jsem začala hrát ve 3. třídě. Přivedla mě k němu moje babička, jejíž tatínek se hrou na klavír i živil. Klavír jsem si sice oblíbila až později, když přišly pestřejší skladby, ale od té doby mě stále baví a určitě budu ve hře na klavír pokračovat. V poslední době jsem také začala cvičit skladby společně se sestrou, která hraje na kytaru. Jsem ráda, že jsem si během svého studia mohla „vyzkoušet“ dvě paní učitelky. Od každé jsem se naučila něco jiného a to mě obohatilo. Klavír pro mě v životě znamená čas pro sebe a odreagování se od každodenních povinností a školy.“

Káju jsem začala učit na ZŠ Zelená, kde jsme neměly k dispozici tak dobrý nástroj, jako zde v umělecké škole. Přesto se nikdy nebála ho rozeznít a hrát s nasazením. Vždy jsem obdivovala její dlouhé prsty a pevnou vůli zahrát cokoli, co si vybrala. Kája ráda vzpomíná právě na babičku, která ji k hraní přivedla a sem tam od ní přinese i nějakou pěknou skladbu. Jsem Karolínce vděčná za poctivou práci u klavíru, která se díky její milé povaze nese v přátelské atmosféře.

Kateřina Majerská

JANA PILCHOVÁ – 7./I., hra na keyboard

Janka začala naši školu navštěvovat od 1. třídy ZŠ, a to ve hře na keyboard. O rok později si vybrala ještě další nástroj, akordeon, a tři roky studovala dva obory. Keyboard ovšem u ní zvítězil. Nejraději hraje skladby taneční, muzikálové a filmové pomalejších temp, odpovídajícími zvukovými barvami a doprovodem. Janka je tichá a skromná, s milým úsměvem hned, jakmile vejde do mé třídy. V souboru hraje jak na keyboard, tak také na akordeon, vždy zodpovědně 2. hlas.

Mezi její další zájmy patří moderní tanec, černo-bílé kresby tužkou, příroda, ze sportovní oblasti jízda na kole a lyžování. Pro svůj profesní život si Janka vybrala náročný obor, lékařství. Věřím, že se hudba stane navždy jejím koníčkem a bude ji provázet celým životem.

ROSTISLAV PETŘÍK – 7./I., hra na akordeon

Rostík začal naši školu navštěvovat od 1. třídy ZŠ, a to v přípravném pěveckém sboru u p. uč. Evy Poláškové a zároveň také u mne ve hře na akordeon. Postupně začal objevovat, jak zajímavý, ale i obtížný je to nástroj. Účastnil se také několika soutěží ZUŠ, jeho nejvyšším oceněním bylo 2. místo v Ústředním kole této soutěže, v r. 2023, má od r. 2022 rozšířenou výuku na akordeon. Nejraději hraje variace na lid. písně a užívá si zvláštní způsoby hry na tomto nástroji, jakými jsou bellow shake apod, které již nyní skvěle ovládá. Má svůj vlastní názor na danou skladbu a mnohdy o ní se mnou diskutuje, někdy také polemizuje nejen o tématech hudebních. Rád hraje také v souborové hře, vždy 1. hlas, a sám ve volném čase s oblibou také na klavír, kdy improvizuje a hraje si pro radost.

K jeho dalším zálibám patří florbal, ping pong, cizí jazyky a poslech různých hudebních žánrů. Rád by po absolvování ZŠ studoval elektrotechnický obor a na ZUŠ pokračoval ve hře na akordeon studiem na II. stupni. Jsem moc ráda, že se hudba stala součástí Rostíkova života a těším se na naše další společné, velmi zajímavé hodiny s akordeonem.

TEREZIE TROJEK – 7./I., hra na klavír

Terezka chtěla od malička hrát na klavír, na který často hrála doma maminka a tak v 1.třídě ZŠ začala navštěvovat výuku v mé třídě. O rok později si zvolila i další nástroj ke studiu, akordeon. Má ráda skladby pomalé, výrazové, které hraje vždy s citem sobě vlastním a dává do každého tónu své srdce. Její výborná paměť je obdivuhodná. Terezka je tichá, přesto se stálým s úsměvem na rtu, po celou hodinu. Baví ji také hrát s ostatními v souboru, kde využívá své získané dovednosti na oba zvolené nástroje.

Mezi její záliby dále patří četba knih, cizí jazyky, turistika na horách a obdiv k přírodě, ze sportů také lyžování. Terezka by se v budoucnu chtěla věnovat pedagogické práci na ZŠ. Ve studiu na ZUŠ by ráda pokračovala také dál, na II. stupni. Těším se na další hodiny s ní, kdy společně pronikneme do dalších tajů a kouzel muziky.

Tatána Richtrová

NELA MACEJOVÁ – 4./II., hra na klavír

“Jmenuji se Nela Macejová a jsem absolventkou základní umělecké školy Eduarda Marhuly, kde jsem se od předškolního věku věnovala hře na klavír. Ted’ jsem ve třetím ročníku střední školy a hra na klavír mi dala spoustu cenných zkušeností. Ke klavíru mě přivedla moje starší sestra, která také dokončila studium klavíru na jiné základní umělecké škole. Hudbu zbožňuju, ale kromě ní jsem ještě 7 let dělala mažoretky. Ve volném čase ráda kreslím, jezdím na kole a chodím s přáteli ven. Na dvanáct let v téhle škole budu vždycky vzpomínat s úsměvem, ale stejně mi nejvíce bude chybět moje skvělá paní učitelka, která mě u klavíru udržela.”

VERONIKA POLÁŠKOVÁ – 4./II., hra na klavír

“Ke klavíru jsem měla blízko už od malička a brnkání všelijakých (falešných) tónů denně přimělo moje rodiče přihlásit mě do ZUŠ. Stejně jako moje starší sestra jsem začala chodit do třídy paní učitelky Richtrové. Začátky bývají většinou těžší, ale z mého pohledu vnímám, že jsem se v té době moc netrápila. Hraní na klavír mě bavilo a naplňovalo natolik, že i po několika hodinovém hraní za den jsem neměla dost. V starších ročnících jsem samozřejmě měla svoje horší období, kdy jsem klavír nechtěla pomalu ani vidět, ale i to jsem úspěšně překonala. Ted’ mě zde čeká poslední rok a i když mi je líto, že se blížím ke konci v ZUŠ, tak se nesmírně těším, co se ještě stihnu naučit. Za pevné nervy patří velký dík paní učitelce Richtrové, díky které ještě pokračuju touhle cestou.”

Filip Zelinka – 4./II., hra na klavír

“Jmenuji se Filip a v listopadu mi bude 18 let. Na klavír už hraju od svých 7 let. Nejraději hraju starou klasiku, ale baví mě i jazz a různé moderní skladby. Mimo klavíru hraju i na elektrickou kytaru a nejraději bych si zkusil zahrát na všechny nástroje na světě.”

Pavel Rybka

VÁCLAV STUHLÝ – 7./I., hra na varhany

“Studuji na Biskupském gymnáziu v Ostravě. Mezi mé největší koníčky je kinematografie, které bych se chtěl v budoucnu věnovat profesionálně. Dalším mým vášnivým koníčkem je silniční cyklistika, skaut a outdoorové aktivity. V neposledně řadě se věnuji hudbě ať už hrou na varhany tak i zpěvem ve sboru.”

Liana Svobodová

JAKUB FILIP – 7./I., hra na klavír

“Hru na klavír studuji 7. rokem v klavírní třídě MgA. Liany Svobodové. Moc mě baví studovat nové skladby a klavír mám velmi rád. Hraji na veřejných koncertech školy a zúčastnil jsem se i soutěží ZUŠ. Třetím rokem navštěvuji Maticní gymnázium v Ostravě, kde mě velmi baví humanitní předměty. Také jsem v šachovém klubu neboť šachy jsou mým velkým koníčkem. Mimo to chodím do skauta a baví mě pobývat v přírodě.”

ANTONÍN VOMLELA – 7./I., hra na klavír

“Na klavír hraji od svých 5 let. Nepostrádal jsem talent a klavír mě začal bavit. Jsem z muzikantské rodiny, hudba mě vždy zajímala a obklopovala. Klavír studuji v klavírní třídě MgA. Liany Svobodové a pod jejím vedením jsem se zúčastnil různých klavírních soutěží vždy s výborným umístěním – Mezinárodní soutěž Klavírná Orava v Dolném Kubíně, soutěže ZUŠ, kde jsem získal ve školním roce 23/24 čestné uznání v celostátním kole, Mezinárodní interpretační soutěž Pro Bohemia (3.místo). Reprezentuji ZUŠ na veřejných koncertech a krajských přehlídkách. Studuji Gymnazium v Ostravě – Porubě, kde mě baví matematika a informatika, chodím do skauta a začínám hrát na varhany. Věřím, že můj vztah k hudbě se bude nadále prohlubovat a naučím se hodně krásných skladeb.”

Jana Šebestová

ONDŘEJ BAJER – 7./I., hra na klavír

Ondru hudba provází od malička. Už jako malé batole rád poslouchal, když jeho babička nebo maminka hrála na klavír, rád listoval v notách a vytukával první tóny, ze kterých pak tvořil jednoduché melodie. Klavír je pro něj relax, stále rád experimentuje s melodiemi a nejraději hraje skladby jazzového charakteru. Žákem paní učitelky Šebestové se stal ve 4. třídě, ale už od 2. třídy navštěvoval v zušce hodiny klavíru u paní učitelky Coufalové. Nyní je studentem tercie Matičního gymnázia v centru Ostravy. Ve volném čase se věnuje převážně sportu. Už několik let dělá závodně atletiku, taky rád jezdí na kole, plave a chodí na hory. Jeho zálibou je kreslení komiksů a najde si čas i na počítačové hry.

HANA NITROVÁ – 7./I., hra na klavír

Hanka dostala lásku k hudbě do vínku ve velmi ranném věku. O první hudební krůčky se postarala maminka, sólistka opery NDM a babička, známá olomoucká sbormistryně a učitelka hudby, těch dalších se krátce ujala p. uč. Karolína Coufalová a následně až dosud p. uč. Jana Šebestová. V této době se Hanka zamilovala do klavírních tónů, hodiny výuky ji začaly velmi bavit a těšila se na každé další setkání ve třídě. Oblíbila si díla romantická, klasická a barokní a nebrání se ani soudobým hudebním skladbám. Každou, s pečlivostí sobě vlastní, dotáhne do dokonalosti.

Hanka má ještě další velkou lásku, tanec. Často ji můžeme vidět ve vystoupeních tanečního oddělení ZUŠ v Ostravě 1 a v představeních v NDM. Vedle těchto uměleckých aktivit je zároveň výbornou studentkou Matičního gymnázia. Po absolvování I. stupně hudebního oboru by ráda pokračovala ve studiu hry na klavír dál.

Alena Šmídová

MARTIN LOSERT – 7./I., hra na keyboard

Martin Losert se narodil v Ostravě. Nyní navštěvují Matiční gymnázium v Ostravě. Ve druhé třídě základní školy začal chodit do ZUŠ na hru na keyboard. Dva roky poté si přidal ke studiu také obor skladbu, ve které už získal ocenění na různých soutěžích se svými skladbami. V hodinách hry na keyboard se rád věnuje také improvizaci a využívá k tomu funkce toho nástroje. Ve škole je jeho oblíbeným předmětem matematika, a tak rád využívá logiku a propojuje ji i v hudbě. Rád se mimo školu věnuje IT technologii. Martin je taky velmi inteligentní, hodný a empatický člověk s příjemným smyslem pro humor.

Dechové oddělení

Věra Juránková

ALENA ŠVAJDOVÁ – 7./I., hra na zobcovou flétnu

Alenka je velmi zvláštní osůbka. Od počátku, kdy jsem ji začala učit až dodnes, je velmi tichá, citlivá, vnímavá, málomluvná, ale s neustálým úsměvem. Sedm let je dlouhá doba, která vyžaduje trpělivost, odhodlání a nekonečnou lásku k hudbě. Alenka byla vždy ochotna vynaložit nemalé úsilí k nastudování skladeb, aby mohla vystupovat na školních koncertech ať už sama nebo se spoluhráči z komorní hry. Tam si užíváme spoustu legrace a tam si také vysloužila milou přezdívku Alenka z Říše divů. V současné době studuje na osmiletém Matičním gymnáziu v Ostravě. Sama o sobě říká: “Doposud v mém životě dominují záliby v podobě četby, momentálně vede dobrodružná literatura v anglickém nebo českém jazyce. Ráda hraji míčové hry a učím se krav magu. Hudbu miluji celkově, avšak výjimečné místo má hra má flétnu zobcovou sopránovou a teď i altovou. Ve hře na flétnu nejsem rozhodně nějaký vzorný žák, ale s přibývajícím časem mě hra na flétnu baví stále víc a víc, a to i zásluhou mé paní učitelky Věry Juránkové, která mi svým osobitým způsobem dokáže rozšířit znalosti nejen z oblasti hudby. Snad mi právě zobcová flétna zůstane celoživotním koníčkem.”

Martina Fischerová

IVANA KRŽINOVÁ – 7./I., hra na flétnu

Ivanka je studentkou osmiletého gymnázia PORG Ostrava. Nastoupila do mé třídy na zobcovou flétnu v šesti letech a loni ji absolvovala. K zobcové flétně si v průběhu studia přibrala i flétnu. Uplatňuje se sólově i v komorní hře, pravidelně hrává na soutěžích ZUŠ, a to i se zahraničními konkurenty. Loni byla stipendistkou akademie uměleckého vzdělávání MenART, který v květnu jako jedna z 6 vybraných flétnistů z celé republiky úspěšně absolvovala. Díky tomuto programu a inspirativním setkáním velmi muzikantsky vyrostla.

Cítění hudby se promítá také v její další zálibě – baletu (vnímání hudby, pochopení frází i výraz). Vše se snaží dělat dobře, a tak se jí i s tancem daří úspěšně absolvovat nejrůznější soutěže, dokonce i na mezinárodní úrovni, např. Dance World Cup v Braze v Portugalsku. Na flétnu hraje ráda a práce je pro nás obě vzájemně inspirující a máme z ní obě radost. Vnímá své pokroky a jak sama říká – díky naší spolupráci ji hudba stále více baví a motivuje.

KRISTINA LULKOVÁ – 7./I., hra na flétnu

Kristina u mě začínala před 10 lety na zobcovou flétnu. Poté si přibrala ještě i flétnu příčnou. V její muzikantské snaze ji velmi podporují prarodiče. Nezapomenu na první telefonát s babičkou, kdy mě její otázka „a paní učitelko, jste mladá a hezká?“ nenechala na pochybách, že s touhle rodinou se nudit nebudu. Nicméně po 4 letech z mé třídy Kristina odešla na dlouhé 3 roky jinam, aby ale následně zjistila, že se u nás na ZUŠ měla moc dobře a líp ji nikde jinde nebude. A tak se vrátila a válčíme spolu dál, protože je trošku lump na domácí přípravu. Přesto se nám ale podařilo najít si cestu k tomu, aby opravdu uměla vždycky něco zahrát.

Kristina studuje střední zdravotnickou školu a ráda by v budoucnu pracovala na gynekologickém oddělení. Ráda chodí cvičit a čte knihy o zdraví. Ve volných chvílích ráda plave a čte básně od Karla Jaromíra Erbena. Přeji Kristině, aby ji hudba provázela celým životem – v jakékoli podobě.

Zuzana Tomášková

TEREZA BOUCNÁ – 4./II., hra na flétnu

“Do ZUŠ jsem v druhé třídě přišla s tím, že bych chtěla umět hrát na klavír, na který jsem následně hrála deset let. Potom, co jsem na koncertě slyšela někoho hrát na zobcovou flétnu znělku z filmu, jsem si řekla, že se to chci taky naučit, a tak se ke klavíru přidala zobcová flétna, které jsem se věnovala rok, než mě zaujala příčná flétna. Vždycky se mi líbilo, jak zní a říkala jsem si, že bych to taky chtěla umět. Tak jsem přešla na příčnou flétnu a u té jsem už zůstala. Kromě hry na hudební nástroje se věnuji také sportům, jako jsou badminton, lyžování a snowboarding. Ve volném čase ráda poslouchám hudbu, čtu nebo kreslím. Studuju na Gymnáziu Ostrava-Hrabůvka, kde nastupuji do závěrečného ročníku a po maturitě bych ráda studovala na vysoké škole a stala se psycholožkou.”

LUDMILA BEDNAŘÍKOVÁ – 7./I., hra na flétnu

“Jmenuji se Ludmila Bednaříková, je mi 19 let a studuji Německý jazyk a literaturu v prvním ročníku na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Na základní škole v 7. třídě jsem začala hrát jako samouk ve školní kapele na zobcovou flétnu. O rok později, ve věku 13 let, jsem nastoupila na ZUŠ Eduarda Marhuly do třídy paní učitelky Zuzany Mlčochové na hru na příčnou flétnu. Naše hodiny byly vždy přátelské a plné smíchu, na které dodnes rády vzpomínáme. V 6. ročníku mě převzala paní učitelka Zuzana Tomášková, a i přes můj prvotní strach z něčeho nového jsem si na ni zvykla a moc si ji oblíbila. Jsem opravdu vděčná, že jsem mohla mít tyto dvě úžasné a inspirativní učitelky, které mě vždy podporovaly, jak ve hře na flétnu, tak i ve všem ostatním. I přesto, že to se mnou nebylo vždy jednoduché, jsem se naučila cenné věci, které určitě v mém dalším hudebním životě s radostí využiji. Ve volném čase se kromě flétny věnuji jako samouk také hře na kytaru a občas i na keyboard. Rovněž ráda poslouchám hudbu, hlavně rock a metal. Jedním z mých budoucích hudebních cílů je hrát ve vlastní kapele, protože hraní ve více lidech mě vždy bavilo. I když jsem se k hudbě dostala až později, přirostla ke mně tak silným poutem, že si nedokážu představit ani jeden jediný den bez ní.”

ANNA CHUDEJOVÁ – 7./I., hra na flétnu

“Pocházím z hudební rodiny, můj strýc hraje na violu v Moravské filharmonii. K hudbě jsme tedy byly doma vedeny se sestrami odmalička. Jako malá jsem hrozně chtěla hrát na nějaký nástroj a přes zobcovou flétnu se dostala k flétně příčné, která je moc krásným nástrojem. Nejvíce mě baví hrát známé skladby, ať už z filmů, pohádek, nebo klasiku, které mají nějaký krásný doprovod. Na flétny už hraji dohromady 12 let, za tu dobu jsem vystřídala 3 paní učitelky, na které moc ráda vzpomínám. Nejdéle to se mnou vydržela a táhne to se mnou paní učitelka Tomášková, které vděčím za neskutečnou trpělivost a shovívavost, se kterou k mým ne vždy úplně skvělým výkonům přistupovala. Navštěvovat pravidelně hru na hudební nástroj je také skvělou přípravou do osobního života, já si odnáším hlavně trpělivost a schopnost vytrvat u aktivitu, i když to třeba není moje nejoblíbenější činnost, protože časem to nějaké to ovoce vždycky přinese :). Krom hry na flétnu se také ráda věnuji zpěvu v chrámovém sboru.”

Michal Žáček

EMA HUDEČKOVÁ – 4./II., hra na saxofon

“Kdybych tehdy nespatriła Lisu Simpsonovou, bůh ví, kde by byl dnes můj smyl života. Hudba je skvělá, nemá hranice a znamená pro mě mnoho a díky hraní na saxofon v kapele zažívám i spoustu humoru, zážitků a poznávám zajímavé lidi, se kterými bych se jinak minula.”

Strunné oddělení

Michal Beseda

TOMÁŠ HARVÁNEK – 7./I., hra na folkovou kytaru

“Jmenuji se Tomáš Harvánek a jsem žákem 8. třídy ZŠ Zelená. Kromě hraní na kytaru mě baví také fotbal. V mé rodině hraje bratr na klavír už celkem 6 let a sestra hrála 7 let, přičemž své studium zakončila absolventským vystoupením. Do ZUŠ E. Marhuly jsem se rozhodl chodit sám a vůbec toho nelituji. Měl jsem velmi pěkný vztah se svým prvním učitelem Jindřichem Schwarzem. Měl se mnou velkou trpělivost, zejména když se mi něco nedařilo. Na něj velmi rád vzpomínám. Věřím, že s panem učitelem Besedou společně zvládneme i závěr mého studia na této hudební škole.”

EMÍLIE KANIOVÁ – 7./I., hra na folkovou kytaru

“Jmenuji se Emílie Kaniová a jsem studentkou 7. ročníku. Hraju na kytaru už několik let a muzika je pro mě hodně důležitá. Kromě hraní na kytaru mě baví i tanec a společně se svou sestrou máme vlastní rockovou kapelu, kde spolu vystupujeme. Chodím na soukromé gymnázium, kde si užívám školu a zároveň se věnuju svým zálibám. Hudba a tanec mi dávají možnost vyjádřit se a pořád se v tom chci zlepšovat.”

Daniela Buchalová

VERONIKA ZAJACOVÁ – 7./I., hra na housle

Veronika je již druhým rokem studentkou nižšího stupně Biskupského gymnázia v Ostravě Porubě. Z drobného, tichého, zpočátku trochu náladového děvčátka se vyklubala šikovná, usměvavá slečna se širokou škálou dalších mimoškolních aktivit. Dlouhá taneční léta ve folklórním souboru Krasničanek nakonec zaměnila za příležitost zhlédnout svět z koňského sedla. Nejen ze sedla živého koně, ale ve volném čase věnuje se i hobby-horsingu. Svou lásku k rozevlátým hřívám by ráda dotáhla až ke studiu veteriny. Je zarputilou skautkou, kde od malička, po boku svých bratrů, rozvíjí svou lásku k přírodě, ke všemu živému a celé této filozofii. Nese přezdívku „Smíšek“. V každé volné chvíli, třeba v tramvaji, nebo když čeká u mě na hodinu, nespátříte Verunku s telefonem, nýbrž s knihou. Tato vášnivá čtenářka preferuje fantasy a dobrodružnou literaturu, a jakmile natrefí na jakoukoliv informaci o koních, nevidí a neslyší, musí to prostě dočíst. Své hudební vzdělání rozjela také na více frontách. Kromě výuky houslí navštěvuje i hodiny hry na cimbál. Spojení těchto dvou nástrojů zcela přirozeně napovídá, jaký žánr je Verunce blízký. Není nic krásnějšího než být dobrým melodikem a jako bonus sednou za cimbál a umět harmonicky doprovodit třeba své kamarády nebo sebe sama při zpěvu lidové písně. A protože náš život je vlastně jedna nekonečná píseň, někdy s melodií nahoru a někdy zase dolů, tak z celého srdce Verunce přeji, aby si při té své životní písni vykračovala pěkně v rytmu a ladila ji vždy a pouze do dur.

Nikola Dus

LUKÁŠ JALŮVKA – 7./I., hra na folkovou kytaru

Lukáš Jalůvka je sympatický mladý muž, se kterým se setkáváme u kytary druhý rok. Mohu říct, že v letech, kdy navštěvoval lekce u mých předchůdců, získal představu o rytmu i o základech harmonie. Naše společné desetiměsíční snažení jsme zakončili skladbami z nichž "Pondělní blues", které nazkoušel se svým spolužákem, patřilo k důležitým momentům třídní předehrávky. Přestože byl doprovázen bubeníkem a basistou, se kterými jsme měli možnost zkoušet velmi omezeně, rychle se v kapelním zvuku zorientoval a provedl improvizované sólo na akustickou kytaru. Ve volném čase se věnuje cyklistice a cestování se svou rodinou.

Jan Gajdica

ŠIMON MACHÁČEK – 4./II., hra na rockovou kytaru

“Jsem studentem na Matičním gymnáziu. Do ZUŠ E. Marhuly chodím už od školky, nejprve do pěveckého sboru k paní učitelce Poláškové. V první třídě jsem začal hrát na bicí u pana učitele Kupčíka a na kytaru u pana učitele Gajdici. Na bicí a na sbor mi nezbyl čas, tak jsem nakonec zůstal u kytary, abych se jí mohl více věnovat. Ale kromě hry na kytaru mám i jiné záliby. Mám rád kreslení a keramiku, kterým se věnuji v ZUŠ E. Runda, velmi rád se potuluji lesem, připravuji dřevo na oheň, stavím venkovní pece nebo jen tak zírám do ohně a přitom třeba něco vyřezávám některým ze svých nožů. V poslední době rád jezdím na jednokolce, z čehož p. uč. Gajdica šílí.”

JAKUB MRÁZ – 7./I., hra na rockovou kytaru

“Jsem studentem na gymnáziu Olgy Havlové. Do ZUŠ E. Marhuly, k panu uč. Gajdicovi, chodím již sedmým rokem a to na rockovou kytaru. Rovněž hraji v naší skupině, kterou vede p. uč Igor Vašut. Co mám rád? Kolo a všechny outdoorové aktivity (měl jsem už spoustu zranění a zlomenin), hraji ragby a samozřejmě kytaru. Z jídla si pochutnám na kuřeti na paprice. Co budu dělat ještě nevím, ale až se to dovím, dám vědět.”

Ondřej Gillig

ADRIÁN MÜCK – 4./II., hra na klasickou kytaru

Adrián se narodil ve Frýdku - Místku. Kytáře se začal věnovat v šesti letech na Základní umělecké škole duchovní hudby ve Frýdku - Místku, kde u jeho prvních kytarových krůčků stála p. uč. Eliška Viková. Během prvních čtyř let se při Adriánově výuce vystříдалo z nejrůznějších důvodů 7 učitelů. V roce 2017 přestoupil Adrián na naši školu do mé třídy. Od prvních hodin byla u něj patrná výrazná muzikalita a zároveň se projevoval jako velice pracovitý a svědomitý žák. K jeho rozvoji velmi přispívalo i výborné rodinné zázemí a obětavost rodičů. Já jsem velice vděčný za náš přátelský vztah okořeněný humorem, který osvěžoval naše společné objevování krás kytary. Vždycky mě překvapilo, jak rychle naše hodiny utekly. Adrián začal postupně dělat velké pokroky v technice i v hudebním uchopení skladeb. V roce 2020 se velice poctivě připravil na soutěž ZUŠ, kde s vysokým bodovým ohodnocením zvítězil v okresním kole a radoval se z postupu do kola krajského. Další kola však byla z důvodu protiepidemických opatření bohužel zrušena. V dalším ročníku soutěže ZUŠ, v roce 2024, byl Adrián rovněž úspěšný v okresním kole, získal zde 1. místo a postoupil do krajského kola. V krajském kole získal nejvyšší počet bodů ve své kategorii a při neudělení 1. místa získal jedinou 2. cenu.

Adrián se po celou dobu studia velice rád věnoval i komorní hudbě. V tomto ročníku soutěže ZUŠ byl členem kytarového tria, které se stalo absolutním vítězem okresního kola, v krajském kole opět zvítězilo a zároveň obdrželo titul absolutního vítěze komorní hry a v nejvyšším kole této soutěže, tedy v ústředním kole, získalo trio opět 1. cenu s nejvyšším bodovým ohodnocením. Za všechny tyto úspěchy byl Adrián společně se svými spoluhráči z tria odměněn oceněním – Talent roku 2024.

Adrián však není talentovaný jen na hudbu, jeho velkým koníčkem je také sport. Závodně se věnuje baseballu, kde je dokonce pravidelným členem mládežnických reprezentací a zúčastnil se také mistrovství světa. Velmi jsem oceňoval, že i přes jeho velké vytížení se vždycky snažil věnovat čas i kytáře, což zúročoval účastí na nejrůznějších koncertech či zmíněnými úspěchy na soutěžích. Věřím, že kytara bude i nadále součástí jeho života a bude se k ní rád vracet.

Lubomír Konečný

ADAM BECHER – 7./I., hra na basovou kytaru

“Jmenuji se Adam Becher. Mám 2 bratry a oba jsou absolventy této školy v oboru hra na klavír, proto jsem i já šel v jejich šlépějích. Ke hře na klavír jsem si postupně přidal i hru na akustickou kytaru a později i hru na basovou kytaru. V obou těchto oborech mám ukončený první cyklus. Studuji na Vysoké škole báňské na fakultě elektrotechniky a informatiky obor informatika. Ve svém volném čase se věnuji programování, chodím ven s kamarády nebo sportuji.”

Pěvecké oddělení

Milada Hnitková

JOHANA BARTUSKOVÁ – 4./II., sólový zpěv

“K paní učitelce Hnitkové jsem se dostala úplnou náhodou a já jsem za to vděčná, protože studium u ní mi toho dalo opravdu hodně. Díky ní jsem udělala obrovský pokrok a získala i větší pěvecké sebevědomí. Řekla bych, že si výborně rozumíme jak po hudební, tak po lidské stránce a bylo mi ctí i potěšením studovat pod tak výborným pedagogem, kterým bezesporu paní učitelka Hnitková je.”

Johanka mi byla do mé třídy přidělena po odchodu paní učitelky Černé. Johanka, i když už byla už na střední škole, byla v podstatě ve výuce začátečník. Hned ze začátku jsme si velmi porozuměly. Johanka je velmi tvárná, svědomitá, pracovitá a všechny zadané úkoly bere zodpovědně. Jejím velkým přáním je zazpívat si v nějakém muzikálu, který miluje. Hodně bych si to přála. Johanka letos maturuje na gymnáziu. Pro své další studium si vybrala obor spojen s hudbou - hudební dramaturgie. Do dalších studijních let jí přeji mnoho zdaru a ať zůstane taková, jakou jsem ji poznala - empatická, milá, svědomitá, pracovitá.

- Milada Hnitková

Klára Krejčí Curylová

MICHAELA FOLTOVÁ – 7./I., sólový zpěv

Míša přišla do mé pěvecké třídy před sedmi lety. Je neuvěřitelné, jak těch sedm let uteklo. Míša je velice všestranná, mnoho let navštěvuje klavírní obor a bicí nástroje u mých kolegů. Mám ji velice ráda, neboť je to moc milá a příjemná dívka se kterou jsme si hned padli do oka. Její nadšení pro zpěv a obecně pro hudbu je nakažlivé a inspirující. V letošním školním roce bude mít Absolventský koncert a také se pokusí udělat přijímací zkoušky do Katowic na obor Muzikálový zpěv. Budu jí moc držet palce a věřím, že vše dopadne dobře a bude přijata. Moc bych ji to přála, neboť si to nikdo více nezaslouží. Chtěla bych ji poděkovat za krásné a inspirující chvíle, které jsme mohly spolu prožít.

Jakub Šatný

MATYÁŠ DUB – 7./I., sborový zpěv

Maty je jedním z mála chlapců, kteří vytrvají a z přípravných oddělení se probojují až do hlavního sboru. Má nejvzornější docházku a nechybí tedy téměř na žádné zkoušce, nemluvě o soustředění, koncertech, či jiných sborových výjezdech.

CHARLOTTA MAJEROVÁ – 7./I., sborový zpěv

Charlie přišla z Kosů do hlavního sboru před rokem. Stala se velmi rychle důležitou posilou altu, hojně se účastnila zkoušek, soustředění i koncertů, a rychle zapadla do kolektivu. Se sborem absolvovala několik sborových soustředění, koncertních výjezdů a nespočet všedních i nevšedních zkoušek a společné práce. Vždy mě ohromí svou pozitivní energií v jakékoliv situaci, přestože i její studijní program je velmi nabitý.

VYPLELOVÁ VALENTÝNA – 7./I., sborový zpěv

Vája je členkou sboru již od útlého dětství a prošla si tak všemi přípravnými odděleními. Je zásadní oporou prvního hlasu, sboru se věnuje naplno a je jednou z těch, která se zaslouhuje o skvělou tvůrčí atmosféru, která nejen na zkouškách panuje. Spolu s ostatními pomáhá také s nábory nových členů.

ADRIANA SVOBODOVÁ – 4./II., sborový zpěv

Adri je nepostradatelnou částí sopránu hlavního sboru. Součástí Ostravského dětského sboru byla s krátkou přestávkou již od dětství a prošla tak postupně všemi přípravnými odděleními. I přes časově náročné studium si ochotně najde čas a navštěvuje většinu sborových zkoušek, na kterých je přínosem nejen svým pěveckým výkonem, ale také pozitivní energií, kterou kolem sebe rozdává. Pomáhá s organizací soustředění pro přípravné oddělení KOSI a je rozhodně jednou z těch, které sbor ženou kupředu!

Ol'ga Bezačinská

KLÁRA VÝTISKOVÁ – 4./II., sólový zpěv

Klárka přišla do naší pěvecké třídy před 11 lety. Pamatuji si jako teď, že se otevřely dveře a do místnosti vstoupila modrooká blondýnka s potutelným úsměvem ve tváři. Bylo jasné, že naše společné hodiny budou vždy velmi příjemně stráveným časem a že bude i veselo. Už první roky se ukázalo, že jsme nejenom ve vztahu žák a učitel, ale že se stáváme i skvělými přítelkyněmi, které si vždy vzájemně poradí a vyslechnou se. A tak se vzájemně propojily i naše životy. Každá hodina je nejen o zpěvu, ale i o zážitcích, o láskách či neláskách, o probírání šťastných okamžiků či naopak o prožitých nesnázích se kterými se každodenně potýkáme. Hodiny s Klárkou tak netrvají pouhých 45 minut. Vždy mám na ní vyhrazené nejméně dvě hodiny, abychom stihly vše, ale někdy nestačí ani ty. Už dávno to není jen o hudebních setkáních, ale o společně stráveném čase velmi bohatě propleteném hudbou.

Klárčin hlásek je velmi krásný, příjemný, zvonivý a je předurčený jak pro hudbu klasickou, tak i populární. Nejkrásněji ale zní v oblasti amerického klasického muzikálu. Proto se v této nádherné hudební oblasti také s oblibou pohybujeme. Barva jejího hlasu je něžná a Klárka má velmi široký hlasový rozsah, co jí umožňuje zvládat i skutečně náročné písně či árie. Po dobu studia zpěvu jsme společně začaly hrát i na klavír, na kterém se Klárka u zpěvu i velmi ráda doprovází. I když jí zprvu náročnost klavírních doprovodů mimořádně rozčiluje, když už je ovládá, je tomu ráda. Jen tomu předchází několikaměsíční „vrčení“. Inu, jak se říká: „Bez práce nejsou koláče“.

Klárka je velmi milou osůbkou a na hodiny s ním se vždy velmi těším. Zpívat s ní je radost. Jsem ráda že i navzdory svému náročnému studiu si na hodiny zpěvu vždy najde čas. Budu doufat, že zůstane zpěvu a vůbec hudbě věrná i nadále a že nás spolu čeká ještě spousta zajímavých a krásných společných písní.

VERONIKA KUCHAROVÁ – 7./I., populární zpěv

Verunka přišla do naší pěvecké třídy před 8 lety a její příchod provázal velmi silný příběh. Pamatuji si jako teď, že mi zazvonil telefon a ozval se velmi příjemný mužský hlas: „Dobrý den, paní učitelko, vím, že máte asi plno, ale já bych byl moc rád, kdybyste se ujala mé dcery.“ Říkám: „Ale já mám skutečně úplně plný úvazek a vy jste až z Darkovic, neměli byste to blíž do Hlučína? Odkud máte vůbec na mě doporučení?“ Odpověď zněla: „Paní učitelko, to vám nemůžu říct, vím jen, že udělám cokoli, jsem ochotný vozit Verunku i soukromě, klidně si před Váš i kleknu, jen mi ji prosím vezměte.“ V tu chvíli jsem pocítila něco zvláštního. Říkám: „Víte co? Pošlete mi nějakou Verunkinu nahrávku do emailu.“ Když jsem si nahrávku pustila, ozval se velmi jemný a čistý dívčí hlásek, za kterým byla cítit muzikalita a v pozadí velký potenciál. A já si řekla: „Já o to děvče stojím.“ A tak se objevila Verunka v naší třídě. Až následně jsem se dověděla, jak smutný rok má za sebou a až dnes chápou, proč jsme se my dvě měly potkat. Už dávno nejsme jen ve vztahu pedagog a žák. Jsme velké přítelkyně, které o sobě ví vše a které vždy pomůžou jedna druhé. Ve Veronice jsem získala nejen skvělou a usilovnou žákyni, ale i celoživotní přítele, na kterého se můžu kdykoli spolehnout. Po dobu sedmi let se z Verunky stala zpěvačka s velkým „Z“. Její hlas nabral obrovskou šíři, získal nádhernou sametovou barvu a prožitek, který přináší Verunka s interpretací každé písně je pokaždé mimořádným uměleckým zážitkem.

Verunka se vypracovala na zpěvačku vysoké úrovně. Časem si začala komponovat i svoje vlastní písně včetně krásných a silných textů. Během jejího studia zpěvu jsme začaly hrát i na klavír, na kterém se Veronika u zpěvu velmi často a ráda doprovází. A tak jí k houslím, které jsou s ní spjaté už spoustu let, přibyl další krásný hudební nástroj.

Verunkin pěvecký projev je ozdobou každé akce či koncertu a žádná větší školní událost se bez ní neobejde. Je pro mě ctí být pedagožkou tak skvělé žákyně a budu věřit, že nás spolu čeká ještě velké množství nádherných písní.

Oddělení bicích nástrojů

Jonáš Bjolek

DANIELA KOZUBKOVÁ – 4./II., hra na bicí nástroje

„Mimo bicí nástroje a studium na Střední zdravotní škole AGEL, moc ráda kreslím různé postavičky z filmů, převážně na oblečení, pracuji teď na své vlastní kolekci bot. Bicí nástroje, hlavně tedy bicí souprava, mi dodávají pocit volnosti, mohu se při hře víc soustředit na radost, protože nejde o život. Nejradši doprovázím písně současných Indie rockových kapel např. Arctic Monkeys.”

Taneční obor

Eva Oravcová

ALEXANDRA HEJDUKOVÁ - 7./I., tanec

“Jmenuji se Alexandra Hejduková a je mi 13 let. Pocházím z Ostravy – Mariánských Hor, kde navštěvuji základní školu. Tady jsem se seznámila s paní učitelkou Evou Oravcovou, díky které jsem začala navštěvovat taneční obor Základní umělecké školy Eduarda Marhuly. Již od útlého dětství mě baví pohyb. Tanec mi dává prostor uniknout od problémů všedního dne a soustředit se jen na sebe. Možná i proto mne nadchl současný tanec, kterému se intenzivně věnuji. Nechávám se unést hudbou do světa mých myšlenek a tancem jim vdechuji život. Jsem nadšená, když dostanu možnost sama tvořit a podílet se na vzniku choreografií, které pak můžeme společně prezentovat při vystoupeních, festivalech a soutěžích.”

TEREZA HEJDUKOVÁ - 7./I., tanec

“Jmenuji se Tereza Hejduková a je mi 13 let. Pocházím z Ostravy – Mariánských Hor, kde navštěvuji základní školu. Zde jsem se také poprvé setkala s paní učitelkou Evou Oravcovou, která mě navedla na cestu tanečního umění. Od mala miluji pohyb, hudbu a společně se svou sestrou jsme od dětství rády vymýšlely taneční variace. Věnuji se především současnému modernímu tanci, který mi dává prostor realizace a možnost vyjádřit své pocity, aniž bych musela mluvit. Ráda se setkávám s dalšími tanečnicí - kamarády a společně s nimi spolupracuji na choreografiích, se kterými se účastníme mnoha vystoupení, festivalů a soutěží.”

JANA MALIŠOVÁ - 4./II., tanec

“Jmenuji se Jana Mališová, je mi 17 let a pocházím ze Slezské Ostravy, kde studuji gymnázium Hladnov. Tanci jsem se začala věnovat v svých 7 letech. Zprvu jsem navštěvovala latinskoamerické tance, ale ty nenaplnovaly má očekávání. Během základní školní docházky, jsem se dozvěděla o tanečním oboru na ZUŠ Eduarda Marhuly v Ostravě – Mariánských Horách, který zde vyučovala a stále vyučuje paní učitelka Eva Oravcová. Během výuky jsem se začala seznamovat s tanečními technikami moderního – současného tance, klasickým tancem, nebo tancem lidovým. Nejen mne, ale i ostatní dívky z mé skupiny bavily techniky moderního tance a tak jsem se mu začala věnovat naplno. Paní učitelka ve snaze o rozvíjení mých interpretačních schopností volila spolupráci dětí různých věkových skupin a tak jsme se mohli vzájemně potkávat a obohacovat. Postupně vznikaly skvělé choreografie, na jejichž provedení jsme vždy spolupracovali. Mohli jsme se tak účastnit tanečních soutěží, kde jsme získávali cenná umístění.”

SÁRA ZÁTORSKÁ - 4./II., tanec

“Mé jméno je Sára Zátorská, je mi 17 let a jsem ze Slezské Ostravy, kde navštěvuji Střední odbornou školu AHOL. K tanci jsem se dostala už v svých 6 letech, kdy jsem v 1. třídě začala navštěvovat základní uměleckou školu Eduarda Marhuly. Tady jsem nastoupila k paní učitelce Evě Oravcové a začala se věnovat zejména modernímu tanci. Díky tomu, že jsme vždy měli skvělé a zajímavé choreografie, mě tanec hned od začátku bavil a naplňoval. Paní učitelka mě naučila tanec milovat a naplno si ho užívat. Samozřejmě jsme jezdili na mnoho soutěží, kde jsme také vyhrávali.”

“S děvčaty jsem se setkala již v jejich útlém věku, kdy za mnou jako malá děvčátka poprvé přišla na taneční sál. Mohu říci, že jsme si padly ihned do oka a naše společné taneční dobrodružství, tak mohlo začít. Stála jsem u jejich prvních tanečních krůčků, které se zaujetím pilně trénovaly. To zaujetí pro pohyb v nich bylo zřejmě od začátku, a to i přes úskalí, která sebou taneční umění přináší. Bezprostředně velice rychle dokázaly naučené pohyby a taneční prvky rozvíjet ve svých pohybových interpretacích. Bystře naslouchaly a spolupracovaly jak se mnou, tak mezi sebou. Časem taneční krůčky přerůstaly v taneční kroky, které dokázaly uplatnit v rámci, zprvu tanečních her, kdy v improvizaci samy tvořily pohybové etudy, které později ústily v taneční kompozice. Při získávání technických dovedností jsou schopny velmi rychlé vzájemné pohybové komunikace. V hodinách se intenzivně věnujeme pohybové improvizaci, kdy jsem je postupně na základě motivačního vedení mohla nechat pracovat na zvolených tématech a dala jsem jim možnost autorské tvorby vlastních choreografií. Velice ráda se svými žáky debatuji o jejich pocitech, vnímání daných úkolů, které oni sami na základě svého vnímání dokáží rozvíjet. Milá děvčata přeji vám, aby vaše nadšení pro tanec nabíralo neustále svěží vítr, který vás bude obohacovat na duši i na těle.” - Eva Oravcová

Výtvarný obor

Klára Luxová

FRANTIŠEK ELIÁŠ - 7./I., výtvarná tvorba

František je studentem oktávy na Matičním gymnáziu v Ostravě a studuje na naší ZUŠ výtvarný obor již sedmým rokem. V letošním školním roce bude absolvovat sedmý ročník prvního stupně společnou absolventskou výstavou. František je velmi talentovaný zejména v oblasti prostorové tvorby a svůj potenciál využívá při řešení výtvarných úkolů. František má velký zájem převážně o upcyklaci, kdy sám sbírá a využívá různých odpadových materiálů, které ho inspirují k jejich dalšímu zpracování a vytvoření tak nových a hodnotnějších výtvarných objektů.

František je i vášnivým skautem a jeho kladný vztah k přírodě se odráží v jeho vlastní tvorbě. U Františka si cením toho, jak skvěle a promyšleně umí realizovat své vlastní představy.

KLAUDIE MARŠÁLKOVÁ - 7./I., výtvarná tvorba

Klaudie navštěvuje osmou třídu na Waldorfské ZŠ v Ostravě a studuje na naší ZUŠ výtvarný obor již sedmým rokem. V letošním školním roce bude absolvovat sedmý ročník prvního stupně společnou absolventskou výstavou. Klaudie ráda poslouchá hudbu, sportuje, tancuje a velkou radost ji přináší i umělecká tvorba. Klaudie je velmi cílevědomá a energická bytost a dokáže své vlastnosti skvěle zužitkovat i ve své tvorbě, která je dnes mnohem vyspělejší a přispěla k autentičtějšímu výtvarnému projevu. Klaudie získala stříbrné ocenění ve výtvarné soutěži Múzy Ilji Hurníka.

HYNEK KUPČÍK - 7./I., výtvarná tvorba

Hynek je studentem osmé třídy Základní školy Ostrčilova v Ostravě a studuje na naší ZUŠ výtvarný obor již čtvrtým rokem. V letošním školním roce bude absolvovat sedmý ročník prvního stupně společnou absolventskou výstavou.

Hynek velmi vyniká v kresbě i v malbě a jeho velkou zálibou jsou miniatury převážně v kresebném projevu. Hynek je taky velmi talentovaný v prostorové tvorbě, a to jak v drobných, tak i v monumentálních rozměrech. Hynek má nejen výtvarný talent, ale věnuje se taky hudebnímu oboru ve hře na bicí nástroje a ve hře na klavír. Hynek rád tráví volný čas s fotoaparátem, a právě díky tomu získal stříbrné ocenění ve fotografické soutěži naší ZUŠ Eduarda Marhuly.

